

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Posamezna številka stane 50 kron.

Posamezna številka stane 50 kron.

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: K 400.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 40 Din.

polletno: 20 „

četrletno: 10 „

Leto II.

Dunaj, 26. julija 1922.

Št. 30.

Na potu k ozdravljenju?

Pretekli tedni so bili za Avstrijo dokaj kritičnega značaja. Curiška borza je dan za dnevom črtala pri itak že skromni decimalni številki, katera nam predočuje vrednost naše papirnate krone, večja števila ter jih zamenjaval za manjše. Nevarnost je bila velika, da naš sedanji denar izgubi v inozemstvu še preostalo plačilno moč. To grozečo nevihto pa je znala vlada v zadnjem hipu z odločnim nastopom, z primernimi odredbami zaenkrat odvrniti. — Omenimo odredbo za promet z devizami in valutami ter znani finančni načrt za vzpostavitev ravnotežja v državnem finančnem gospodarstvu.

Stavili smo si vprašanje, ali obeta ta započeta dalekosežna vladna akcija za popolno in kolikortoliko trajno ozdravljenje državnih financ in gospodarstva kaj uspeha.

Kot odgovor vrstimo drugo vprašanje in sicer: Ali bo sploh mogoča izvršitev finančnega načrta, izpeljava vseh tu zasnovanih form, praktična udeležitev vseh predvidenih finančnih postavk?

Iz tega sledeče: Kako bo vplivalo izredno močno zvišanje davkov na industrijo, katere konkurenčna moč je, vsaj v precejšnji meri, ravno iz istega vzroka v zadnjem času toliko trpela; ako pa gre to „oslabljenje“ že započeto pot dalje, koliko delavcev lahko pride ob delo in zaslužek! Kako bodo učinkovale nove davkatve na trgovino, poljedelstvo? Ali bo gospodarsko primeroma slabo situirano in po večini z visokimi produkcijskimi stroški delujoče avstrijsko kmetijstvo, osobito po dveh ne navadno slabih letih, ko je posestna bilanca pridobila na pasivah, kos novim bremenom v obliki hipoteke, ki se bo vknjižila za plačevanje obresti od prisilnega posojila — brez uničenja neštevilnih, ki imajo že danes bojevati trdo bardo za obstanek? Ves razvoj je

seveda v glavnem odvisen od tega, kdaj ter v kakšni višini se nam posreči dobiti inozemsko posojilo.

Obenem ko se naj zvišajo dohodki, se imajo po finančnem načrtu tudi znižati izdatki in to predvsem z odpustom precejšnega števila uradnikov (stopnjema) po primerni reformi uprave, t. j. odprava ne neobhodno potrebnih uradov, spojitve več uradov v enega, upeljava bolj enostavnega poslovanja.

Da je uradništva mnogo odveč, je znana stvar, tudi pa, da nima vršiti toliko koristnega dela, kolikor se razmečuje zanj državnega in s tem ljudskega, z žulji pridobljenega premoženja. Vendar pa ostane vprašanje, kje bodo iskali odpuščeni zaslužka, ko so že sedaj skoroda vsi poklici v izredni medsebojni konkurenci. In kaj, ako ne najdejo mesta, kjer bi lahko uporabili in udeleževali njih zmožnosti, ako ne najdejo eksistence? Država jih bo morala nadalje oskrbovati ali vsaj podpirati. In bodo državljani voljni in zmožni nositi tako breme dalje? Res herkuljevih sil bo treba za izvedbo tega načrta!

Ako se vladi posreči ves ta trnjevi pot z prebivalstvom preiti, doseči prvo stopnjo ureditve državnih financ in gospodarstva, potem je nadaljni uspeh te akcije, kakor že zgoraj omenjeno, še odvisen od inozemske pomoči. Kajti brez izdatne pomoči od zunaj je težko misliti, da si država opomore, ker bolezen, ki jo že leta razjeda, je prehuda, oslabljeno telo rabi tujih življenskih sil. — Kar je pa še zdravega v tem telesu, kar vsebuje še moči, pa treba, da se koristno in izčrpljivo uporabi in ne zapravlja brezplodno ali celo ostalemu organizmu v škodo. Zato prva in najsigurnejša pot do rešitve je delo in štedenje! Več resnosti v resnem času!

v kateri so svoje dni Korotanski knezi gospodovali, kakor nam priča jezer let stari kameiniti prestol na starodavni ravnini poleg Gospe Svete? Na grobu stare slave knezov prestol v zemljo leze na meji nemščine, in na bližnjem homu častita stolica Gospa Sveta je v Nemčiji medli; ali visoke gore Grebenca in Kačji vrh, Golovica in Svinja so v nebo kipeče pričče, da so svoje dni Slovenci po njih košatih livadah svoje črede pasli in z njih višin v sosednjo Tirolsko, Solnograško in Avstrijo gledali in popevali gorske popevke, kjer sedaj ni slovenskega glasu več čuti. Bistrice po vseh krajih nemščine po slovensko razljajo, se v Dravo, Muro in Murico odmevajo, pa po njih bregovih ni več Slovencev, ki bi razumeli, kaj jim velijo potoki in reke v starodavnih časih po slovensko krščene. Koroško Brezje in štajerski nemški Gradec nam pripovedujeta o množini trgov in v vasi po nemških krajih, da so jih nekdanji Slovenci stavili in v njih prebivali, kjer so zdaj le Nemci doma.

Ali so očitni sovražniki nekdanje Slovence po vseh teh krajih pobili in po krvavem boju si osvojili vse te slovenske lastnine?

Nemškutarji so jih po malem Nemcem prodali ter so sebe in svojo deco ponemčili.

Kdo je zaselil rajnih očetov naših nekdanje silnike, katerim so morali po visokem hribovju in strmem skalovju mogočne gra-

Koroško gospodarstvo.

Deželnega kulturnega sveta seja dne 13. jul.

1 Kmetijska zbornica.

Predsed. Šumi poroča o načelih, na katera se naslanja namerava na kmetijska zbornica. V zbornici naj bo zastopano vse kmetjsko ljudstvo, posestniki in delavci. Nižie-avstrijska je napravila zbornico samo za kmete, zbornica za kmetijske delavce pa se bo napravila zase. Sredstva se bodo dobila potom davkov za notranjo upravo, sredstva za pospeševanje produkcije pa poskrbi dežela. V kmečkem oddelku voli vsakdo, ki ima več ko 2 ha posestva, kmetice in najemniki, potem še ljudi, ki so bili nad 20 let posestniki, kmetijski učitelji in gospodarski uradniki, ki so v javni službi.

Fin. poročevalec Magger (soc. dem.) kritikuje stvar, ker bo treba velikega aparata, nedostaki so kažejo že pri drugih zbornicah. Kedo bo plačeval uradništvo, kedo ljudi, ki se sestankov udeležujejo?

Zv. svetnik Walcher: Težave so se že uvaževale, zato se je napravila ena skupna zbornica in ne druga za delavce posebej.

2. Finančni načrt.

Predsednik Šumy poroča: Postave se prehitro delajo in ni časa, da bi se vršili potrebni razgovori s prizadetimi krogi. Primanjklaj v avstrijskem državnem gospodarstvu znaša 750 milijard, 50 milijard se bo prštedilo, 200 milijard bojo dali novi davki, 500 milijard pa prisilno posojilo, h kateremu bojo prispevali kmetje 200 milijard. Od vina se bo plačevalo 3000 K carine od litra, od mošta 60. na žganje se naloži 4000 K na liter alkohola, za domači mošt se bo plačevalo 600 za hektar pristojbine, za sladkor 100 K za kilo itd.

Kmetom se bo naložilo posojilo v 150-kratnem znesku zemlj. davka. Walcher: „Govori se o 260kratnem znesku.“

dove zidati, da so jih krog svojih gradov krvavo žulili? Kdo je dal na slovenski zemlji gradovom in posestnikom nemška imena? Nemškutarji soto storili, da bi se Nemcem prikupili, so zatajili svoja slovenska imena ter so sebe in svoje selo nemško prekrstili.

Tako je postal Kačnik — Schlangenberg, Ojstrovrhar pa Schärferberg. Taka je nemškutarija starodavnih in naših časov.

Kdo je ponemčil naša slovenska mesta, v katerih so stari častitljivi meščani sicer nemško besedo znali po tudi poleg nemške radi lepo slovensko govorili, do sedanjega roda po slovensko molili in poslušali božjo besedo? Sedanja mladina se uči poleg nemške dostikrat tudi francoske besede, svojega domačega jezika pa ne zna, kakor da bi bil vseh poštenih jezikov zavržek.

Kdo ponemčuje še neprenehoma naše slovenske trge in sela ter po nemščini zeva kakor klopotec po vetru, rekoč le nemško, le nemško! Vse to nemškutarji delajo, ki slovenske zemlje kruh zavživajo in pijejo vince slovenskih gor; slovenski narod pa zasramujejo in napeljuje proste Slovence nemškovati in nemško vsaj napol hrustati. Tako se ponemčijo posli slovenskih roditeljev, ki se nemškutarjem v službo podajo. Svoje dni so se od takih pester in hišenj gosposki otroci sloven-

PODLISTEK

Graja nemškutarjev.

Spisal škof A. M. Slomšek.

„Kaj mi hočete dati in jaz ga vam izdam?“ Tako je govoril Judež Iškarijot krvozeljnim sovražnikom Kristusovim. Oni mu obljubijo trideset srebrnikov; in od tedaj je iskal priložnosti, da bi ga jim brez hrupa zdal.

Kaj nam hočete dati in vam hočem prodati svoj narod, svoj materni jezik in vso narodno blago? Tako govorijo naši nemškutarji, zatajevalci svojega naroda, po nemški strani Nemcem, po ogrski strani madžaroni Madžarom, pa laški strani lahoni Italijanom. Trideset srebrnikov ravno ne iščejo; zadostuje jim nekoliko pohvale, nekaj posvetne časti in prazne obljube časnega dobička, da taki mešetarji svoj rod z veseljem zatajijo in izdajo, kakor nas Slovence stoletna žalostna izkušnja uči. Po tem takem se ni čuditi, da ubogo slovensčino od vseh krajev pokončevalna povodenj zaliva ter našo slavo podvaluje in blati tako, da se je lastni otroci sramujejo in svojo narodnost tako grdo zaničujejo, da se že stranskim prijateljem gabi. Je-li rodoljub, ki bi te bridke usode ne omiloval?!

Kdo je ponemčil Korotana visoke planine in zelene doline častite koroške dežele,

Šumy: Breme se zniža pri malih posestvih in tam, kjer so posestniki že težko obremenjeni z velikimi užitki; v teh slučajih se uknjiži le 100kratni znesek. Do 16. oktobra se pričakuje, da se ta davek od ljudi plača v gotovini, ker si ne bojo hoteli dati take uknjižbe v zemljiško knjigo; in sicer se pričakuje do oktobra polovica, potem vsaki mesec ena četrtina. Kdor do 31. jan. 1923 ni plačal, se mu za 2500 papirnatih kron vknjiži ena zlata. Na koroške posestnike pride 15 milijard plačila.

Walcher pojasnjuje, da malim posestnikom tega posojila ne bo treba obrestovati.

Šumy naglašajo potrebo, da se te zadolžnice ne bodo prodajale v inozemstvo, da ne postanemo popolnoma sužnji tujih držav. Kmetje zahtevajo, da se enako obremene tudi drugi stanovi po gospodarski zmožnosti, in da se v državi resno začne štediti. Naše gospodarstvo je nazadovalo, povsod se več izdaja, nego zasluži, tudi se je gospodarstvo socialno preveč obremenilo, bolniku se je dalo preveč zdravila in se ga je s tem še pokvarilo! Bolgarija je napravila postavbo, ki ljudstvo sili na delo, s to mislijo se bomo morali pečati tudi mi. Razuzdanost je tolika, da je ne prenesemo.

Poročevalec predlaga, podpirati državo in skleniti primerno resolucijo, katere smisel je: Namera vlade se pozdravlja, četudi je bila že premoženjska oddaja brezuspešna. A bremena se ne smejo nalagati samo kmetom, obremeni naj se tudi mobilni kapital. Ob enem je treba poskrbeti, da se bo več delalo, ker je brez tega vse drugo zastoj. Naj se varujejo delavci, ki so volje delati pred drugimi, ki dela ne marajo. Resno naj država nastopa zoper zapravljanje in na manjše posestnike naj se pri posojilu jemlje primeren ozir.

Walcher: Kar spravimo vkup se bo porabilo s proti v državnem gospodarstvu, trajno breme za tekoče potrebe — to je hudo. Da se mora delati s tako naglico, temu ni kriva vlada. Nevarnost je, da pridemo z vsem prepozno! Mnogi ne bojo mogli plačati, da se mu dolg nalepi v zemljiško knjigo, obrestovati dolga ne bo treba. Če se ne zgodi nič, pride gospodarski polom, politično se je itak že vse polomilo. In Vanderlip je dejal, da se je Avstrija polomila, ker v nji ni nobene oblasti več. Pride pa še gospodarski polom, ako se ta postava ne izvede. Gürtler pravi, da je zadnja ura in sreča je le, da je naša ura ob 3/4 12. obstala.

Predsedn. zadr. zveze Nau: Če finančni minister Ségur misli, da je pri kmetih kaj denarja — tako mislijo socialni demokratje — se vara. Ljudje bodo morali oddajati od potrebnega prometnega kapitala. Treba bo tudi, da se omogoči lombardiranje novih državnih obligacij, ki se izdajo na podlagi tega posojila.

ske besede igraje naučili; ako pa zdaj tako srako slovenski nagovoriš, ti bo nemški odgovor dala. Takim nemškim božja beseda po slovensko dalje ne dopade, ne veselijo jih pesmi slovenske; celo moliti po slovensko je takih sram. Slovensko Bogu služiti pozabijo, nemškega se dosti ne naučijo, in pogostokrat z besedo materno tudi živo vero zgubijo, da se usmili Bogu.

Kdo so pa tisti nemškutarji, katerim moja graja velja? Po njih delih jih bomo spoznali, saj se drevo tudi po sadju spozna. Nemškutarjev ne skrbi, naj bi se naša draga mladina v šoli krščanskega nauka prav živo naučila, se privadila Bogu lepo služiti, očeta in mater za ljubo imeti, ljubiti svojo domovino... in slušati svojo postavno gosposko, naj bi prirasla mladež naše bistre glave in pa žlahtnega srca. Le nemško, le nemško! naši nemškutarji na ves glas upijejo, pa ne pomislijo, da je slovensko mladež po nemško šolati ravno toliko, kakor prazno slamo mlatiti; veliko ropotanje malo pa čvrstega zrnja. Otroci se naučijo po nemško kleti, svoje rojake za zijake imeti, se domačega blaga sramovati in se le s tujim bahati.

Tako izšolana mladina je na pol sirova jed: ni Slovenec in ne pravi Nemec; vsakega pol ploda, malo, malo pridnega.

Kirschner: Kmetje bi bili volje, vzeti nase to breme, če bi se s tem finance res uredile; a to je nemogoče. Kaj pa bo čez 3 ali 4 mesece, ko se bo potrosilo tudi to in bojo sredstva popolnoma izčrpana? Zunanja posojila, katera se obetajo, nas vodijo tudi le v pogubo. Bridko je, dajati zadnje s prepričanjem, da ne dovede k nobenemu uspehu.

(Dalje sledi.)

POLITIČNI PREGLED

Haag.

Niti visoko donečim diplomatskim govorom v Genovi, niti hladno računajočim strokovnjakom v Haagu se ni posrečilo ozdraviti Evropo, ki leži na smrtni postelji. Zakaj vsak misli, kakor ob potopu, le na lastni spas in ne vidi, da je rešitev le v zajedniškem, smotrenem delu.

Rusi so se branili priznati dolgove in odškodnino do skrajnosti, a ko so se hoteli udati, so se Francozi skušali in vsak je šel svojo pot.

Toda usoda brzo jaha, pravi pregovor. Za Rusijo leze tudi Nemčija in drvi Avstrija v prepad. Antanta kmalu ne bo več gospodar položaja, ako je sploh še in ako v resnici še obstoja: Poincaré odlašajo svoje potovanje v London od dne do dne.

Avstrija.

Priznati moramo, da so se brihtne glavičice, ki odločajo o usodi naše države, že malo streznilo in v splošnem — malo kulturnega boja ne škodi — z občudovanja vredno upustljivostjo in naglico rešile sanacijski (ozdravilni) načrt ter skovale celo vrsto postav v svrhu zvišanja dohodkov in zmanjšanja izdatkov, kar je potrebno za ravnotežje. Prvega namenu naj služi prisilno notranje posojilo, povišanje tarifov in colnine, drugemu štedenje pri upravi in državnih obratih. Vrhutega se ustavi nova državna banka kot zunanji znak spreobrnitve zapravljevca v varčnega gospodarja. (A v zadnjem trenutku tiskajo še nove bankovce po 100, 1000, 10 in celo 1 in 2 kroni, podobno pijancu, ki hoče napraviti „samo“ še eden požirek.)

Nekateri malkontenti (nezadovoljneži) pa pravijo, da je stvar vsled kompromisa polovičarska in pregovor pravi, da naglica ni dobra. No, saj so že pretekla štiri leta. Ampak tega mnenja so najbrž tudi zastopniki nasprotnega tabora, ki imajo za take zadeve čudovito razvit vonj (čeprav je nos zakriviljen), kajti, ko so postavotvorci mesto počitnic v potu svoje obraza kurirali bolnika s paragrafi, so oni z mrlično naglico skušali spraviti svoj delež na varno in s tem pognali kvišku valute in cene, kakor da bi bil tudi ta barometer podvržen žarkemu solncu pasjih dni.

Nemškutarji pošiljajo svoje sine in hčerke med Nemce služiti, naj bi se nemške besede prav dober kup lotili. Slovenski mladenči in deklina med neznane Nemce zajdejo, ne razumejo nemške pridige, ne krščanskega nauka, opuščajo spoved in presveto obhajilo, pozabijo po domače moliti in angel varuh jih v nemčiji zapusti. Zgubijo svojo nedolžnost, zatajijo sveto vero in pridejo tako ponemčeni v žalostnem stanu domu. Pač so predrago kupili nemško besedo in so prepogostokrat kuga domačega kraja! Poglejte nemškutarije žalostni sad!

Nemškutarji v naših domačih šolah, šolniki trdi Nemci ali ponemčeni Slovenci, ostudijo deci materni jezik ter otrokom le po nemško svoje nauke v glavo utepajo, domači jezik jim pa je pasterk. Zaradi slovenske besede otroke psujejo, jim zasmehljivo znamenje obešajo, pometajo mladini materni jezik iz glave in ji iztrgajo iz srca ljubezen materno. Tako se šolajo pogosto naši otroci v ljudskih šolah! Nemščina se na častitem mestu košati, slovenščina pa zanemarjena tako dolge za vratu čepi, da jo v kratkih letih čez prag sunejo in v smet vržejo. Glejte nemškutarije žalostni sad. (Dalje prihodnjič.)

Malodane bi prišlo vsled tega preteklo sredo na Dunaju ponovno do pobijanja izloženih oken, ako ne bi bili trgovci bliskoma zaprli in razumnejši socialni demokratje pustili vročekrvne komuniste na cedilu.

Koliko krivde na našem obupnem stanju ima brezvestnosebična špekulacija ljudi, katerih poklic je razkošno živeti od izsesavanja tudi najubožnejših, dokazuje padanje valut po prepovedi kupčevanja z njimi. Veselimo se tega energičnega koraka vlade, a želeli bi, da to golazen spravi pod ključ, kjer je mnogo manjših zločincev.

Vendar nobena nesreča brez sreče. To je bil bič, ki je zbudil zaspano uradno kljuse, da le ni obtičal voz v blatu že sedaj; na drugi strani pa resen opomin mogočnejšem sveča, naj končajo nevarno igro z državami in narodi, pa naj so tudi mali.

In kakor nagrada za dobro voljo in težki trud je prišla iz Pariza vest, da se reparacijska komisija odpove svojim zastavnim pravicam nad državnimi dohodki iz carine, tobačnega monopola, salin (pridelovanja soli), gozdov in domen (posestev). Na ta način bo inogoče ustvariti kolikor toliko trdno podlago novemu denarju in zunanjemu posojilu.

Kakor da ne bi imeli zadosti notranjih skrbi, je moralo priti tudi do zunanjih zapletljajev. Ko je pravkar najmlajša deželica naše zvezne države izvolila svoje postavne zastopnike in ko se ravnokar določa meja med nami in nemirnim vzhodnim sosedom, je zopet 300 mož broječa banda napadla južnogradsko mejo, a je bila po dveurnem boju brez žrtev odbita. Na intervencijo našega zunanjega ministerstva je pokazala ogrska vlada voljo preprečiti nadaljno motenje mirnega sporazumljenja s tem, da je zaprla dozvaj vse-mogočnega povzročitelja pučov, nadporočnika Hejjaša. Dognalo se je, da je bil v zvezi z avstrijskimi legitimisti (monarhisti).

Jugoslavija.

Enake obmejne spore ima Jugoslavija in Romunija z Bulgarsko. So ljudje, ki jim ne da žilica miru, dokler ni vse drobno. To kaže posebno

Nemčija.

Ko je državni zbor po številnih barbarskih ubojih sklenil zakon o zaščiti republike, je Bavarska odpovedala izpeljavo istega in s tem javno priznala stremjenje po popolni osamosvojitvi, kar bi značilo razpad nemške države. Vendar bo naletela ta struja na odpor v Bavarski sami.

A le-ti dogodki znajo dovesti do nove vladne krize in to v času, ko marka strahovito pada, vsled česar je morala vlada zaprositi moratorij, t. j. odlog plačevanja vojne odškodnine. Toda francoski ministerski predsednik Poincaré daje krivdo Nemčiji, ki je pripustila, da kapital beži v inozemstvo in je s tem povzročil padanje marke. Kakor avstrijsko tako tudi nemško vprašanje ne trpi nobenega odlašanja več, ako naj ne pride do svetovne gospodarske katastrofe, pri čemur bi trpeli največ zmagovalci. Zato je pričakovati, da bo Francija opustila grožnjo, da obračuna z Nemčijo v sili sama, kar bi pomenilo konec antante, ampak sledila Angleški, ki hoče dovoliti moratorij, event. tudi znižati vojno odškodnino in podpreti marko z zunanjim posojilom.

Italija.

Pred kratkim je dovolil senat z malim številom večine posojilo Avstriji v znesku 70 milijonov lir. Politično pa vlada največja zmedenost, ker dejansko nima več vlada moč v rokah, ampak peščica brezobzirnih nasilnežev in morilcev, ki strahuje njo in ogromno večino prebivalstva. Prejšnja vlada Facta je odstopila in sedaj bo težko najti naslednika ker tudi Orlando je odklonil sestavo vlade.

Torej vladajo neomejeno politične in materijalne strasti vsepovsod. Dobro, da se nam obeta možnost zbežati v sili na drug planet. V Ameriki namreč zidajo velikanski Zeppelin, neki učenjak je odkril na Martu oblake in Marconi je celo že dobil brezžične brzozave iz vesoljstva.

MI IN ONI

Kako naj se potem pomaga?

V državi se mora upostaviti red! Pred vojsko že smo bili v Avstriji vsako let za milijardo pasivni, in država je propadala. Zdaj pa se v tovarnah dela le osem ur in v teh urah se ne dela, kakor bi bilo treba in mogoče. Državni račun se mora vsled tega poslabšati: ker se dela na železnicah veliko manj kot prej in uradniki odklanjajo stari red, ko so morali delati, kedar so prihajali vlaki — po noči in po dni, ter zdaj služijo osem ur, ali je kaj opravka ali ne, in ko te minejo, nastopijo drugi, se potrebuje trikrat toliko ljudi, voznina se povišava brez konca. Uradniki odklanjajo nadure in hočejo zanje plačila. Za tisti akt potrebujem lahko tri ure, ki ga ravnato lahko napravim v pol uri, kdo pa zamore konceptnega uradnika nadzorovati? Vsled tega se potrebuje veliko več uradništva in vsi državni dohodki ne zadostujejo, da se plačajo le ti. Država mora propadati, ako se ne napravi red! Življenje v mestih je do skrajnosti razuzdano. Kdo nabije na ta sod obroče, da sod ne bo več točil? Predno se to zgodi, je škoda vsakega vinarja, ki se dene vanj, poglalo se bo vse, kakor se je do zdaj. A kako? Red se bo napravil, ko se bosta tudi kmet in obrtnik združila, da bosta šla na povelje voditeljev, kakor zdaj gredo le delavci. Ko so železničarji 25. in 26. junija strajkali, jih je nekdo vprašal: „Zakaj pa strajkate?“ Odgovor je bil: „Nevemo, ali iz Dunaja se je naročilo!“ Poleg državnega zbora, ki ga nihče ne posluša, se mora organizirati delajoče ljudstvo: kmet in obrtnik in trgovec. Dočas pa, da se to zgodi nam uknjižba na posestva ne pomaga nič, nasprotno se je bati, da s tem izgubimo še tisto kredita in zaupanja, kar ga še imamo. Inozemstvo ve, da imamo še svoja zemljišča. Drevo še stoji; če so se veje polomile, bojo zopet zrastle, ali če izkopljemo deblo, bomo ob vse!

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Tinje. (Primicija.) Dne 7. t. m. zvečer se je pripeljal v našo faro prečastiti gospod novomašnik Lenart Trabesinger. Pozdravili smo ga pri farni cerkvi s petjem in nagovorom. V soboto zvečer smo se zbrali pri lipi na trijskom polju, odkoder se je napotil sprevod na novomašnikov dom. Tam mu tinjski pevski zbor zapel krasne pesmi, pozdravile so ga družice z deklamacijami in nagovorom. Ob koncu podoknice je zopet zapel pevski zbor. Zjutraj smo vsi presenečeni videli, da nam je nekdo raz slavolok na vasi potrgal oba napisa: „Slava Bogu na višavah“ in „Novomašnik bož pozdravljen, od Boga si nam poslan“. To je pač podlost, ki označi istega človeka in je bila gotovo od nedomačinov izvršena. Stvar sama nas ni Bog ve kako razburila, ker se je še toliko videlo, da smo napise pač napravili. V nedeljo okoli 8 ure zjutraj se je jelo ljudstvo zbirati na novomašnikovem domu, da ga spremi na poti k farni cerkvi. Ljudstva je bila ogromna množica. Sprevod je šel po polju do farne cerkve in od tod k oltarju na prostem, kjer je gospoda novomašnika pozdravila predsednica družic Micka Jamnik z deklamacijo „Lepo pesem pojejo zvonovi“. Nato se je pričela pridiga, sv. maša, delitev mašniškega blagoslova in litanije, kar je trajalo do 1/2 3 popoldne. Ta dan nam ostane dolgo v spominu.

Šteben pri Bekštanju. Danes že lahko naznanjamo, da je tudi naša fara čakala svojega dušnega pastirja. Skoraj pol leta smo bili kakor izgubljeni sinovi, ter nismo slišali ne kršanskega nauka kakor tudi iz prižnice nobene božje besede. Sedaj vendar je gospodova roka privedla v našo sredo čast. gospod. Ivana Ožgana, kateri so prišli iskat izgubljene ovčice v svoj domači kraj, kjer je tekla nekaj njih zibelka in jih pestovala dobra roka materna katero že pokriva ravno na našem pokopališču hladna zemljica. Prepričani smo, da smo dobili enega izmed najboljših pridigarjev, ker že prva pridiga nam je napravila velikanski utis v srce in nam obudila gorečo ljubezen do njih. Zato upamo da bodo njih besede našle v našem srcu prostor, ter se mi po

njih ravnali in napravili našemu čast. gospodu v svojem rojstnem kraju mnogo zadovoljnosti. Torej štebenski farani, ne zabimo da smo kristijani, bodimo pripravljene našega nevstrašnega duhovnika, ki ljubi domače ljudstvo, podpirati v veselju in v trpljenju, ter jim zakličimo: Na mnogo let!

Vogrče. Desetletnica Marijine družbe v Vogrčah, ki se je obhajala v nedeljo dne 2. julija t. l., je odkrila bližnji in daljni okoličji izredno plodonosno delovanje ne samo v verskem in moralnem, ampak tudi v narodnem oziru. Zjutraj je v pesniško zasnovanem govoru slavil s cerkvene lece č. g. K. Košir pred mnogobrojnimi poslušalci in zbranimi domačimi in drugimi članicami M. D. Marijo kot našo mater in zavetnico. Med slovesno sv. mašo je pristopilo k sv. obhajilu 70 družbenic. Popoldan je domači župnik č. g. J. Sekol označil s prižnice največje ovire, ki jih ima prestati Marijin otrok v boju za čednost: posvetnost, nevernost in nemoralnost zlasti sedanjega povojnega časa. Ni drugih zdravil zoper te nevarnosti, kakor onih, ki jih nudi vera, ki jih ima hranjene v svojih pravilih vsaka Marijina družba. Vstrajati! Nato je sledil slovesen sprejem sedmerih novink v M. D. Višek je dosegla popoldanska slavnost v uprizoritvi pretresljive žaloigre: Vestalka, ki so jo družbenice uprizorile pred približno 250 gledalci na nadarbinskem skednju. Smisel igre bi se dala izraziti s kratkim stavkom: Po čistosti preko vseh ovir k resnici! Vestalka (Evdoksija), začetkom sovražnica krščanstva, premaga s pomočjo božje milosti in na prigovarjanje svoje požrtvovalne sestre kristjane Dofemije ter vsled svojega devištva prilizovanje, nato laž in grožnjo cesarja Nerona, se odpove poganstvu, se da krstiti in umre z svojo sestro mučeniške smrti. Zlasti glavni osebi igre Evdoksija in Dofemija, pa tudi vse druge igralke: Klavdija, Fatima, Silva, Akvila, Kordula, Hortenzija, Atroksija in Zoe, angeli in služkinje so svoje vloge prav povoljno rešile. Hvala jim za uk in trud! Zlasti bolj mehkočutni gledalci so bili pri nekaterih dušno globlje učinkujočih prizorih ganjeni do solz. Med dejanji pa so pevke pridno prepevale narodne pesmi. Pred prvim dejanjem je v daljšem govoru prednica Družbe Pavla Kovač orisala zgodovino prvih 10 let družbe. Najvišje število članic je bilo 81, sedaj šteje kongregacija 59 članic, prečastno število za tako majhno župnijo. Poleg neštetihih cerkvenih slovesnosti, sestankov in nauk, romanj in duhovnih vaj je priredila družba tudi mnogo shodov in iger. Iz ust članice smo slišali z odra tudi deklamacijo „Ob desetletnici“. Družba in njen delavni voditelj ter njeno predstojništvo so ob prvem deceniju lahko zadovoljni. Naprej po teh potih! Bog in narod!

Reple pri Pliberku. Prejeli smo: Na podlagi § 19. tiskovne postave prosim za objavo sledečega popravka v isti vrsti in strani, kakor tudi z istimi črkami Vašega cenj. lista pod „Reple pri Pliberku“ v Št. 26 od 28. VI. t. l. stran 3 zaznanjenega članka: Ni resnica, da so moji oče p. d. Albrecht nepotrebno gostilno, katero so smeli letos otvoriti za zasluge, katere si se stekli za časa plebiscita. Resnica je, da smo dobili gostilno samo zato, ker je tukaj potrebna. Ni resnica, da je gostilna promagala do take nenadne smrti, ker so baje zvečer preveč pili in je zato zadela kap. Resnica je, da gostilna nobenega pomena nima pri smrti mojega očeta. Resnica je tudi, da tisti večer so bili veseli a niso preveč pili in zato ne more zadetii kap. Ni resnica, da so bili nasprotnik narodno in krščanskomislečih Slovencev. Resnica je, da so bili Slovenec in tudi dober kristjan. M. Prutej, p. d. „Albrechtov“ sin v Replah pri Pliberku.

Šmarjeta v Rožu. Nedelja 9. julija je bila za Šmarjeto prazničen dan. V petek prej sta bila z avtomobilom pripeljana iz Gradca nova zvonova. ta dan pa ob velikanski udeležbi ljudstva iz vseh krajev blagoslovljena. Cerkevne obrede je izvršil žihpoljski g. dekan Mihl ob asistenci borovelskega in selskega župnika. Zvona so dvignili v stolp hitro brez kake zapreke. Oba skupaj tehtata nekaj nad 1000 kg in se s prejšnjim zelo dobro ujemata. Denar zanju smo zbrali pred Velikonočjo tekom dveh dni, kar priča, da smo Šmarjačani

dosti požrtvovalni. Zato upamo, da bomo mogli sčasoma kupiti še največji zvon, tako da bo zvonjenje popolno.

Bilčovs. Dne 5. VI. se je vršil tukaj javen shod, na katerem nam je poročal naš poslanec gosp. Poljanec. Udeležba na shodu je bila tako ogromna, kakoršne nihče ni pričakoval. Nad 500 Slovencev se je zbralo, da pozdravi našega poslanca, katerega smo že davno želeli videti v naši sredi. V poldrugournem govoru nam je opisal naš gospodarski in politični položaj itd. Opisal nam je tudi delovanje deželnega zbora. Dasi je, kakor omenjeno, gosp. poslanec dolgo govoril, vendar vsi bi ga radi poslušali še dalje. Po zborovanju je več gospodarjev izrazilo pred gosp. poslancem željo, da bi dobili za naši dve občini Bilčovs in Zg. Vesco plemenskega žrebca. Gosp. poslanec nam je z veseljem obljubil posredovati v žrebčarni na Osojah, ter nam obljubil da ga tudi dobimo. Vsi ki smo bili na shodu smo se radostni vračali domu v svesti si, da smo oddali pri volitvi glasove za moža, ki je res na svojem mestu. Gosp. poslancu pa kličemo: Bolj ko vas napadajo in črnijo, tem odločneje stojimo za vami mi. Želeli bi samo, da bi kmalu zopet prišel gosp. poslanec v našo sredo!

Sele. Daleč naokoli je znano selsko žegnanje, ki privabi vsako leto mnogo ljudi iz sosednih krajev v Sele. Pranganje v Selah je res zanimivo. Spredaj šolska mladina, dolga vrsta belo oblečenih devic, mnogoštevilni pari krepkih mož, fantje s svečami, domača godba iz Šajde, pevci, zadaj pa žensk, da vse miglja, vmes cerkvena bandera, šolarska, dekliška, fantovska zastava, bela bandera Marijine družbe — in vsa ta dolga procesija se cela lepa razvije po travnatih poti po Husovem travniku ob valovitem žitu na njivah, vmes poje Urhov zvon in pokajo topiči — to je res vredno, da se pogleda. Po slovesni maši se ljudstvo vsuje iz cerkve in tedaj imata gostilničarja dosti truda, da nasitita lačne želodce in namočita suha grla, „lecatar“ pa tudi tako prodaja svojo robo sladkosnedni mladini, da je njegova krama kmalu prazna. Tako podomače se obhaja žegnanje v Selah.

Bilčovs. Na 5. nedeljo po Veliki noči sta bila v Št. Tomažu pri Celovcu poročena g. M. Novak z gdč. Marijo Griz. Oba sta vrla zavedna Sloovenca in jima v novem stanu želimo prav obilo sreče in božjega blagoslova. Ko je vzela gdč. Griz od nas slovo, smo pač čutili kaj z njo zgubimo. Naša cerkev vrlo pevko, izobraževalno društvo delavno odborico, ženski odsek izobraž. društva pa vrlo in vneto sodelavko. Naj ji bo tukaj za vse njeno neustrašeno in požrtvovalno delovanje iz rečena najprisrčnejša zahvala. Novoporočencema pa kličemo: Na mnoga leta!

Brod pri Borovljanah. Dragi Koroški Slovenec! Iz našega kraja še nisi prinesel nobene novice, čeprav prihajaš tudi v našo dolinico v večjem številu. Pisati bi Ti že mogli marsikaj žalostnega, kako se nam godi. Prvič pa sprejmi nekaj veselega. 28. maja 1919 je Volkswehr požgal z zažigalnimi granatami središče naše dolinice: pogorelo je župnišče, mežnarjeva in Malejeva hiša in žaga. Leta 1920 smo najprej postavili zopet nazaj žago, lansko leto se je za silo popravilo župnišče, in letos bo še kmalu dozidana Šimena Malejeva hiša in mogoče že tudi šola.

Slov. Plajberk. (Samomor.) Šimen Varh, 23letni čevljski pomočnik tukaj, je bil osumljen, da bi bil imel 2. julija t. l. pri Šporandu Podljubeliem okraštii enega delavca za 70.000 K. Ali je res ukradel ali ne, se še ni dognalo. Ta sumnja je pa šla njemu, bil je bolj slaboumen, tako v glavo, da je v pondeljek 17. t. m. zjutraj vzel vrv, šel v gozd in se tamkaj obesil. Takega žalostnega dogodka še ne pomnimo v našem kraju.

Šmarjeta v Rožu. (Grozen zločin.) Dne 19. t. m. ob 6. uri zvečer sta šla 15leten fant Nacej Korenjak, pd. Bizerjev in stari Gašpar v Zavrhu iskat ovce. Pod Macnom, 15—20 korakov od steze zagledata v gošči neznane človeka, ki je ravno drl ustreljeno ovco, ko ju je ugledal, je takoj ustrelil ter zadel nesrečnega fanta v glavo, ki se je zgrudil takoj mrtev na tla. Ko je Gašper zbežal, je brezvestni zločinec še uropal svojo ubogo žrtev.

pusteč že razkosano ovco na mestu ter izginil. Drugi dan je dospel takoj policijski pes iz Celovca, a žalibog ni več našel sledi. Upajmo pa, da roka pravice vendar le izsledi lopova, da ne ujde zasluženi kazni. Dne 21. je bil pogreb nesrečnega mladeniča. N. v. m. p. Nesrečni Bizerjevi rodbini izrekamo naše globoko sožalje. Bog potalaži uboge stariše.

Libeliče. Iz vasi Libeliče se nekateri izseljujejo. Že vedo zakaj! Pretepali so in nepopisno psovali zavedne Slovence; sedaj se pa boje! Še več bi jih rado šlo, pa se jih drugod branijo, ker slišijo, kakšni da so. Da bi se le vas očistila!

Št. Vid v Podjuni. Pri Maticu na Zamanjah je bila nekdanja doma brhka, na duši in telesu lepa Johanca. Zasnubil in poročil jo je J. Hobel p. d. Rojak v Pogrčah. Živela sta v srečnem zakonu, dokler ni prišla bridka smrt in vzela možu delavno ženo, nedolžnim otročičem zlato mater in veliki hiši skrbno gospodinjstvo. Št. Vidčani in Škocijanci so v obilnem številu spremili rajno k večnemu počitku. Že dolgo nismo imeli tukaj tako lepega a tudi žalostnega pogreba, kot v torek dne 27. junija, že dolgo šentvidski župnik g. Kindlmann ni imel prilike, govoriti tako ginljivega nagrobnega govora in že dolgo morda mogočni in ubrani šentvidski moški zbor ni tako ginljivo zapel nagrobnice, kot pri pogrebu Rojakove matere. Tam gori na šentvidskem pokopališču pa počiva blago srce, ki ni samo zvesto ljubilo svojega moža in svoje nedolžne otročiče, ampak tudi nad vse spoštovalo svojo vero in svoj ljubljani slovenski materni jezik.

Vogrče. (Smrt.) Spet nam je smrt v naših vrstah napravila veliko vrzel. Dne 8. julija t. l. smo nesli k večnemu počitku Valentina Kraševca, p. d. Škofovega očeta. Bili so mož, kakoršnih današnji čas pozna le malo: sicer krčmar po poklicu, a odločen nasprotnik pijančevanja ter vnet pristaš in zagovornik treznosti in varčnosti. Vnjihovi gostilni se kralju alkoholu pač ni dosti klanjalo. Bili so pa tudi mož temeljite izobrazbe ter velik prijatelj našega izobraževalnega društva, kateremu so v svoji hiši brezplačno pripravili društvene prostore. Priselili so se iz Kranjskega k nam in si tu kupili dve kmetiji na katerih so znali pridno in umno gospodariti. Neumorna pridonost in delavnost jim je izkopal preran grob. Odlikovali so se po globoki vernosti, miroljubnosti in modrosti. Bili so pa tudi vzor slovenskega narodnjaka. Stali so vedno v prvih vrstah narodnih bojevnikov. Zato jim bodi lahka zemlja slovenska!

Šmihel pri Pliberku. Angel smrti se je zopet oglasil v Replah ter vzela s seboj v boljšo večnost g. Terezijo Komanovo. Bila je skozi celo življenje navdušena Slovenka, da je nam lahko za vzgled. Kruta svetovna vojna ji je vzela moža takoj v začetku, zdaj pa mu je tudi ona sledila. Zapušča malo hčerko — sirotico. — Blag ji spomin! V. m. p.

Skofiče, ob Jezeru. (Smrtna kosa.) Dragi „Koroški Slovenec“. Večkrat bi ti imeli kaj poročati ker pa ti v časih primanjkuje prostora smo počakali. Sedaj pa ne smemo pustiti dalje da bi naši dogodki zastareli. Tudi sedaj ti imamo poročati samo žalosten dogodek. Žrtev nemčurskega napada je postal tukajšnji posestnik Rudolf Perko p. d. Pipnik. Kakor smo poročali v 28. št. K. S. lanskega l. je bil napaden v Ribnici. Rajni je trpel bolečine celih 8 mesecev. Vsled sunka med sodove je zadobil utrdbo Ledvic. Končno ga je rešila dne 2. III. t. l. smrt muke. Veličasten pogreb ki se vršil 4. III. je pokazal da je rajni ljubil domačo grudo. Od blizu in daleč so prihiteli tovariši in izkazal rajnemu zadnjo čast. Nadalje smo pokopali dne 1. IV. t. l. Uršulo Kramer p. d. Kramarčinjo. Rajna so bili uzgledna oseba, zavedna Slovenka, in duhovnika mati in sicer rajnega Florijana Kramer ki je pastiroval in tudi umrl v Grebinji. Rajna so bili staro 84 let. Bodi Vam vsem tužna Koroška zemlja. lahka, in spavajte v miru!

Alisi že kaj pisal v Koroškega Slovenca?

RAZNE VESTI

Vsota avstrijskih bankovcev znaša 616 milijard, od tega je 1% krit z zlatom.

Zlata krona stane 7300 papirnatih.

Tobak je zopet za 30—40% podražen.

Pošta bo povišala pristojbine štirikratno. Pismo bo stalo 100 K, dopisnica 50 K.

— V Nemčiji se je vpeljal zakon o zaščiti države.

— Šolske kazni so se za Koroško zvišale.

— Veščaki napovedujejo, da bo štelo mesto New York pod navadnimi razmerami do l. 2000 najmanj 73 milijonov prebivalcev.

— V Evropi je 4 milijone brezposelnih in na celem svetu 10 milijonov.

— V Teesdorfu pri Dunaju je pogorela tovarna za svinčnike.

— Na progi Špilje-Ljutomer so Nemci napadli tranzitni vlak, razbili šipe in ranili več potnikov.

— Vsled lakote je v Rusiji po zadnjih poročilih umrlo 10 milijonov oseb.

Genovski poslovilni banket in evropske valute. Francoski listi so prinesli o poslovilnem banketu v Genovi koncem konference sledečo šaljivo zgodbo: Po genovski konferenci so sedeli Lloyd George, Barthou, Schober in Čičerin v neki genovski restavraciji pri poslovilnem banketu. Ko je bilo treba plačati, je dal Lloyd George natakarku napitnino in sicer 1 zlatnik, Barthou mu je dal novčanico za 50 frankov. Schober pa mu je ponudil nenačuden list, katerega je natakark debelo gledal. Avstrijski premier pa mu je pojasnil, da je to vozovnica, s katero dvigne na kolodvoru lahko napitnino — vagon avstrijskih kron. Za Schoberjem je prišel Čičerin ter pomolil natakarku cel zavoj. Natakark ga je odmotal ter našel v njem še boli čudne reči, Čičerin pa mu je pojasnil, da so to klišeji, s katerimi si za napitnino lahko natisne kolikor hoče ruskih rubljev.

Za kratek čas. Kor. Dom. piše iz naše vasi: „V Konovecah so tatovi ukradli prašiča in žandarmarija je tatovom že — na sledu. Na Letini je tat ukradel mast in tatu že — huda prede. Na Bistrici in Rutah so ukradli čebele in upati je, da jih — kmalu iz slede.“ Mi pa pridenemo še to: V Črgovičah pri Kuharju so pa ukradli za par milijonov obleke in tatovom — še niso prišli na sled. Srečni tatovi, avstrijske republike!

Časovna slika. Prvi je rekel drugemu: „Jugoslavija gre bolj počasi za Rusijo, Avstrija pa bolj hitro.“ Drugi je pa odgovoril: „Imaš prav. Valuti pada povsod. Razlika je samo v hitrosti. Dočim Jugoslavija samo še maršira, Nemčija samo še jezdi, pa Avstrija že — frka za Rusijo.“

GOSPODARSKI VESTNIK

Dunajski trg. Goveje meso 4800—9600 K, telečje meso 5400—8500 K, svinsko meso 9500—14.500 K, ovčje meso 4000—4500 K, mast 13.800—14.500 K, surovo maslo 16.000 do 20.000 K, jajca 350 K, moka 3200—3500 K, kumare 290—800 K, fižol 1900—2200 K, krompir 1350—1400 K, čebula 670—750 K, sladkor 6000—6400 K.

Valute. Privatno kupčevanje z valutami je prepovedano. Banke zamenjavajo po kurzu, ki ga določi vsaki dan ob 13. uri devizna centrala.

Curih, 24. julija. Dunaj 0,01¼ (0,01¼), Praga 11,25 (11,35), Berlin 1,— (1,04), Zagreb 1,52½ (1,52½).

Dunaj, 24. julija. Dolar 33.250—33.350 (35.750—35.850), nemška marka 67—67,50 (72,05—72,55), funt 148.650—148.950 (159.950 do 160.250), franc. frank 2775—2785 (3015 do 3025), lira 1543—1547 (1648—1652), dinar 397 do 399 (414,50—416,50), poljska marka 5,37 do 5,45 (5,75—5,83), švic. frank 6370—6390 (6860—6880), čehoslov. krona 723,50—725,50 (773,50—776,50), ogerska krona 22,94—26,06 (24,10—24,20).

Zbirajte za tiskovni sklad!

Tiskovni sklad. Ter. Kaufič, Rute, 300 K, Marija Starc 1000 K, Jakob Maloveršnik 100 kron, Franc Boltžar 100 K, Jernej Pečnik 400 kron, Ignac Bukovnik 600 K, Hranilnica in posojilnica v Šmihelu 10.000 K, J. Krvina 2000 K, Krist. Čanko 100 K, Fr. Čebul 400 K, Jož. Kukačka, Grebinj, 600 K, Ant. Sturm 1000 K, dr. Fr. Zeichen 300 K, Jos. Anderwald 100 K, Mat. Randl, Dobrlavas, 400 K, Janez Füller 600 K, Kat. Resman 100 K, Kat. Zilan 100 K, Jos. Polesnik, Widrihov, 1000 K, Leop. Riedl 200 K, Joh. Čurwald 100 K, Maria Krainer 2000 K, Alojz Vauti 2000 K, J. Hochkofler 1000 kron, Jos. Šertev 100 K, Jos. Bister 100 K, Rupert Kofler 600 K, Jože Nagele 1000 K, A. J. in H. O. 2000 K, Fr. Šenk 1000 K, Grebinj 2500 K, Ferdo Perč 100 K, Rupert Käfer 300 kron, Jos. Sadolšek 1000 K, Janez Pepelnar 200 K, Ignac Trehtar 100 K, Valentin Onič 200 K, Hafner Marija 300 K, Šertev Jožef 1000 K, Kline Pavla 300 K, Čarf Marija 400 K, Hartmann Terezija 200 K, Hartmann Janez 800 K, Černic Luka 50 K, Neimenovani iz Radiš 600 K, Morak Florijan 200 K, Bauman 100 kron, Ehrlich 200 K, Uršic 200 K, Vedenik J. 100 K, Anton Lečnik, juvelier v Celju, 525 D.

Listnica uredništva.

Krajni šolski svet Tinje. Popravek ne odgovarja tiskovnemu zakonu. — **Šolsko vodstvo, Tinje.** Ne odgovarja tiskovnemu zakonu. — **Reberca.** Poslano sprejeli.

Kajžo prodam!

katera je ½ ure od železniške postaje Bistrica v Rožu oddaljena, z lepo lego na levem bregu Drave v občini Bilčovs. Ima 12 birnov posetve, 4 joha travnikov, 5 johov gozda in sadni vrt. 47

Več pove

Jožef Rajhman

Moščenica obč. Bilčovs, p. Bistrica v Rožu.

Plemenska kobilica močna zdrava se prodaja

Več pove

Jožef Rajhman

Moščenica, p. Bistrica v Rožu 48

OGLAS!

V najem se da **trgovina** v posloplju **Gospodarske zadruge** v Sinčivasi. Prosilci naj se zglasijo do 15. avgusta 1922. Prošnje je uposlati na naslov:

Miha Kačnik p. d. Joger v Mali vasi p. Škocijan kjer se izvejo tudi vsi pogoji. 50

OGLAS!

Poslovodja, vaje samostojnega dela, se sprejme pri Gospodarski zadrugi v Sinčivasi ki bo z delovanjem šele pričela. Reflektanti naj pošljejo svoje oferte, z natančno navedbo vseh okolištin, ki jih usposabljuje za to službo, do 15. avgusta 1922 na naslov: **Miha Kačnik p. d. Joger v Mali vasi p. Škocijan kjer se izvejo tudi vse podrobnosti.** 51

Služba lovca!

Za večje lovišče na Dolenjskem (Kranjsko) se išče v vseh panogah lova izvežban logar, ki je že služil pri kaki graščini. Prosto stanovanje, potrebna obleka in obutev, strelnina in 600 Din. mesečne plače. Odvetnik dr. Ivan Lovrenčič, Ljubljana.